

759**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Słowackiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Starym Smokovcu dnia 16 kwietnia 1998 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Słowackiej, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, kierując się dążeniem do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w transzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

1. Postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do przewozów osób i ładunków między terytoriami państw Umawiających się Stron, w transzycie przez ich terytoria oraz między terytorium państwa trzeciego a terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony i w odwrotnym kierunku, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów osób lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, chyba że uzyskają na to specjalne zezwolenie właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2**Określenia**

Dla celów niniejszej Umowy:

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron i która ma prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej bądź w Republice Słowackiej międzyna-

wych przewozów drogowych, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów,
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy (naczepy),
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek.

3. Określenie „przewóz ładunków” oznacza przewóz wykonywany pojazdami na rachunek własny lub na rachunek osób trzecich.

4. Określenie „autobus” oznacza pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą).

5. Określenie „przewóz osób” oznacza przewóz wykonywany autobusami na rachunek własny lub na rachunek osób trzecich.

6. Określenie „regularny przewóz osób” oznacza przewóz osób autobusami kursującymi na określonych trasach, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio uzgodnionych i ogłoszonych.

7. Określenie „przewóz wahałdowy” oznacza wielokrotny przewóz zorganizowanych grup osób z tego

samego miejsca odjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia. Za miejsce odjazdu lub przeznaczenia należy rozumieć miejscowość odjazdu lub przeznaczenia, jak też jej okolice. W czasie przewozu wahańdowego żadna z osób nie może być dodatkowo zabrana ani pozostawiona podczas drogi. Pierwszy przejazd powrotny i ostatni przejazd „tam” odbywają się w stanie próżnym.

8. Określenie „przewóz nieregularny osób” oznacza przewóz inny niż określony w ustępach 6 i 7.

Artykuł 3

Regularne przewozy osób

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy osób autobusami między terytoriami państw obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez terytoria ich państw, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Właściwy organ każdej z Umawiających się Stron wydaje zezwolenie na część przewozu wykonywaną na terytorium jej państwa.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron określają w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki składania wniosków, wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania.

Artykuł 4

Przewozy wahańdowe

1. Przewóz wahańdowy podlega wymogowi uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron wystawiają zezwolenia na część przewozu wykonywaną na swoim terytorium.

Artykuł 5

Nieregularne przewozy osób

1. Nieregularne przewozy osób nie podlegają wymogowi uprzedniego uzyskania zezwoleń właściwych organów Umawiających się Stron, pod warunkiem że:

- a) autobus przewozi tę samą grupę podróżnych w obu kierunkach bez wymiany lub pozostawiania osób na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- b) przejazd autobusu z podróżnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próżnym,
- c) przejazd autobusem w stanie próżnym odbywa się w celu zabrania i przewiezienia z powrotem grupy podróżnych wwiezionej wcześniej przez tego samego przewoźnika.

2. Dokumentem kontrolnym przy przewozach nieregularnych osób jest formularz jazd według wzoru

ustalonego przez Komisję Mieszaną, o której mowa w artykule 16.

Artykuł 6

Przewozy ładunków

1. Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- c) między miejscem położonym na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i w odwrotnym kierunku.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

3. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy między miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium trzeciego państwa pod warunkiem, że pojazd przejeżdża najkrótszą drogą tranzytową przez terytorium państwa, w którym jest zarejestrowany, bądź otrzyma specjalne zezwolenie od właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 8, przewozy ładunków wymienionych w artykule 6 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń wydanych uprzednio przez właściwe organy państwa rejestracji pojazdu, w imieniu właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Każde zezwolenie jest ważne na jedną jazdę tam i z powrotem, jeśli w zezwoleniu nie określono tego inaczej.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Przewozy niewymagające zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) rzeczy przesiedlenia,
- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym,

- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych,
- d) sprzętu przeznaczonego do wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych, stanowiącego niezbędne wyposażenie ekip, podlegającego wywozowi po ich wykorzystaniu,
- e) zwłok,
- f) pojazdów bez ładunku, które mają zamienić uszkodzone pojazdy i przejąć ładunki z pojazdów uszkodzonych na terytorium państwa Umawiającej się Strony lub państwa trzeciego,
- g) pojazdów pogotowia technicznego w celu naprawy uszkodzonych pojazdów (serwisowe pojazdy remontowe),
- h) wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej z ładunkiem do 6,0 t,
- i) ładunków między terytoriami państw Umawiających się Stron w strefie przygranicznej w odległości 25 km w linii powietrznej od granicy państwowej, przy czym miejsce załadunku i wyładunku musi leżeć w tej strefie.

2. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16, jest upoważniona do zwolnienia od wymogu zezwoleń przewozów innych niż wymienione w ustępie 1.

3. Na każdy przewóz wymieniony w ustępie 1 niniejszego artykułu wymagane są dokumenty potwierdzające, że jest to przewóz, który nie podlega wymogowi zezwoleń.

Artykuł 9

Kontyngent

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów, ustalanych we wspólnym porozumieniu każdego roku przez właściwe organy Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 10

Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez ładunku przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez właściwe organy tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.

3. Zezwolenie specjalne na przewóz zastępuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w artykule 7 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych i odpadów szkodliwych, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Podatki i opłaty

1. Przewozy osób i ładunków, wymienionych w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom obowiązującym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron mogą wnioskować o częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 10 ustęp 1.

Artykuł 12

Paliwo

Paliwo znajdujące się w zainstalowanych fabrycznie na stałe zbiornikach, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony, zwolnione jest od opłat celnych i innych należności.

Artykuł 13

Kontrola

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego Umawiających się Stron, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 14

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów podczas pobytu na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony powinny przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozu i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych umowach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą rozwiązywane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym państw Umawiających się Stron.

Artykuł 15

Naruszenie umowy

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, właściwe organy tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe organy Umawia-

jącej się Strony, na której terytorium państwa pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium państwa naruszenie miało miejsce, mogą zwrócić się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium państwa Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Organ, który podjął powyższe środki, poinformuje o tym właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu umowy nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym państwa, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 16

Stosowanie umowy

1. W celu zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną, zwaną dalej Komisją.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

3. Komisja upoważniona jest do sporządzenia lub zmiany protokołu wykonawczego do niniejszej umowy.

Artykuł 17

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.

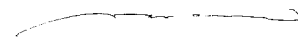
2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznie przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji, najpóźniej na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej umowy, w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką traci moc Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisana w Pradze dnia 8 grudnia 1970 r.

Sporządzono w Starym Smokovcu dnia 16 kwietnia 1998 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i słowackim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Słowackiej

DOHODA
medzi
vládou Poľskej republiky
a vládou Slovenskej republiky
o medzinárodnej cestnej doprave

Vláda Poľskej republiky a vláda Slovenskej republiky (ďalej len "zmluvné strany"),

v snahe rozvíjať prepravu osôb a nákladov medzi oboma štátmi a tranzitnú dopravu cez územia oboch štátov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Rozsah použitia

(1) Ustanovenia tejto dohody sa vzťahujú na prepravu osôb a nákladov medzi územiami štátov zmluvných strán, na tranzitnú dopravu cez územia týchto štátov a taktiež na dopravu medzi územím tretieho štátu a územím štátu druhej zmluvnej strany a späť vykonávanú vozidlom evidovaným na území štátu jednej zo zmluvných strán.

(2) Dopravca štátu jednej zmluvnej strany nie je oprávnený vykonávať prepravu osôb alebo nákladov medzi dvoma miestami ležiacimi na území štátu druhej zmluvnej strany bez osobitného povolenia príslušných orgánov štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 2
Pojmy

Na účely tejto dohody:

(1) Pojem "dopravca" znamená fyzickú alebo právnickú osobu s trvalým bydliskom alebo sídlom na území štátu jednej zo zmluvných strán, ktorá je v Poľskej republike alebo v Slovenskej republike oprávnená vykonávať medzinárodnú cestnú dopravu v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

(2) Pojem "vozidlo" znamená:

a) cestný dopravný prostriedok s mechanickým pohonom, ktorý je konštruovaný alebo prispôsobený z hľadiska jeho využitia na prepravu nákladov alebo na ťahanie dopravných prostriedkov slúžiacich nákladnej preprave,

b) súpravu vozidiel zloženú z dopravných prostriedkov spĺňajúcich podmienky určené v písm. a) tohto odseku a taktiež z prívesu alebo návěsu,

c) cestný dopravný prostriedok s mechanickým pohonom, ktorý je vybavený špeciálnou nadstavbou namontovanou natrvalo, tvoriacou jeho súčasť, a ktorá sa nepovažuje za náklad.

(3) Pojem "preprava nákladov" znamená prepravu vykonávanú vozidlami na svoj účet alebo na účet tretej osoby.

(4) Pojem "autobus" znamená dopravný prostriedok, ktorý je konštrukčne prispôsobený na prepravu viac ako 9 osôb vrátane vodiča.

(5) Pojem "preprava osôb" znamená prepravu vykonávanú autobusmi na svoj účet alebo na účet tretej osoby.

(6) Pojem "pravidelná preprava osôb" znamená prepravu osôb autobusmi, premávajúcimi na vyznačených trasách podľa cestovného poriadku a na základe vopred odsúhlasených a zverejnených taríf.

(7) Pojem "kyvadlová doprava" znamená viacnásobnú prepravu organizovaných skupín osôb z toho istého východzieho miesta do toho istého cieľového miesta. Za východzie alebo cieľové miesto sa považuje miesto odchodu alebo cieľové miesto a taktiež jeho okolie. Počas kyvadlovej dopravy žiadny cestujúci nemôže dodatočne nastúpiť alebo vystúpiť. Prvá cesta "späť" a posledná cesta "tam" je prázdna.

(8) Pojem "nepravidelná preprava osôb" znamená prepravu inú než je uvedená v odseku 6 a 7 článku 2.

Článok 3 Pravidelná preprava osôb

(1) Dopravca štátu jednej zmluvnej strany môže vykonávať pravidelnú prepravu osôb autobusmi medzi územiami štátov oboch zmluvných strán a taktiež tranzitom cez územia ich štátov len na základe vopred vydaného povolenia.

(2) Príslušný orgán štátu každej zmluvnej strany vydáva povolenie na určitú časť dopravy vykonávanú na území svojho štátu.

(3) Príslušné orgány štátov zmluvných strán určia vo Vykonávacom protokole k tejto dohode spôsoby a podmienky podávania žiadostí, vydávania povolení a taktiež ich využitie.

Článok 4 Kyvadlová doprava

(1) Kyvadlovú dopravu možno vykonávať na základe povolenia vydaného príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany.

(2) Príslušné orgány štátov oboch zmluvných strán vydávajú povolenia na určitú časť dopravy vykonávanú na území svojho štátu.

Článok 5 Nepravidelná preprava osôb

(1) Nepravidelná preprava osôb nevyžaduje povolenie príslušných orgánov štátov zmluvných strán, ak

a) autobus prepravuje tú istú skupinu cestujúcich v oboch smeroch bez výmeny alebo ponechania cestujúcich na území štátu druhej zmluvnej strany,

b) preprava cestujúcich sa uskutočňuje v jednom smere a autobus sa vracia neobsadený,

c) jazda neobsadeného autobusu sa uskutočňuje s cieľom prevziať a previezť naspäť skupinu cestujúcich, ktorá bola predtým prepravená tým istým dopravcom.

(2) Kontrolným dokumentom pri nepravidelnej preprave osôb je jazdný list podľa vzoru ustanoveného Zmiešanou komisiou, uvedenou v článku 16.

Článok 6 Preprava nákladov

(1) Dopravca štátu každej zmluvnej strany môže vykonávať prepravu nákladov a taktiež prázdne jazdy:

a) medzi miestom, ktoré leží na území štátu jednej zmluvnej strany a miestom, ktoré leží na území štátu druhej zmluvnej strany,

b) pri tranzitnej preprave cez územie štátu druhej zmluvnej strany,

c) medzi miestom, ktoré leží na území štátu jednej zmluvnej strany a miestom, ktoré leží na území tretieho štátu a v opačnom smere.

(2) Dopravca štátu jednej zmluvnej strany má právo prevziať náklad späť na územie štátu druhej zmluvnej strany.

(3) Dopravca štátu jednej zmluvnej strany môže vykonávať prepravu medzi miestom, ktoré leží na území štátu druhej zmluvnej

strany a miestom, ktoré leží na území tretieho štátu, ak vozidlo prechádza najkratšou tranzitnou cestou územie štátu, kde je evidované alebo na základe osobitného povolenia príslušného orgánu štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 7 Povolenia

(1) S výnimkou prepravy uvedenej v článku 8, sa preprava nákladov podľa článku 6 môže vykonávať len na základe vopred vydaného povolenia príslušným orgánom štátu druhej zmluvnej strany prostredníctvom príslušných orgánov štátu, v ktorom je vozidlo evidované.

(2) Každé povolenie platí na jednu cestu tam a späť, ak nie je v ňom uvedené inak.

(3) Príslušné orgány štátov zmluvných strán si vzájomne odovzdávajú povolenia uvedené v odseku 1 tohto článku.

Článok 8 Preprava nevyžadujúca povolenie

(1) Povolenie sa nevyžaduje na prepravu:

- a) ťahovaných zvrškov,
- b) materiálov a predmetov, vrátane umeleckých diel, určených na veľtrhy, výstavy alebo podujatia neobchodného charakteru,
- c) materiálov a predmetov určených výlučne na reklamné a informačné účely,
- d) techniky určenej na vykonávanie radiofonických záznamov, filmové a televízne snímky, ktorá je nevyhnutná pre vybavenie štábov, a ktorá podlieha vývozu po jej využití,
- e) telesných pozostatkov zosnulých,
- f) vozidiel bez nákladu, ktoré majú nahradiť poškodené vozidlá a prevziať náklad z poškodených vozidiel na území štátu zmluvnej strany alebo tretieho štátu,
- g) vozidiel havarijnej služby s cieľom opravy poškodených vozidiel (servisné pojazdné dielne),
- h) vecí vozidlom s maximálnou úžitkovou hmotnosťou do 3,5 t a celkovou hmotnosťou do 6,0 t vrátane nákladu,
- i) nákladov medzi územiami štátov zmluvných strán v pohraničnej zóne do vzdialenosti 25 km vzdušnou čiarou od štátnej hranice, pričom miesto nákladky a vykládky musí ležať v tejto zóne.

(2) Zmiešaná komisia uvedená v článku 16 môže oslobodiť od povolenia aj iné prepravy, ako sú uvedené v odseku 1.

(3) Na každú prepravu uvedenú v odseku 1 tohto článku sa vyžadujú doklady potvrdzujúce, že sa jedná o prepravu, ktorá nepodlieha povoleniu.

Článok 9 Kontingent

(1) Povolenia na vykonávanie prepravý nákladov sa vydávajú v limitoch kontingentov určených každý rok v spoločnej dohode príslušných orgánov štátov zmluvných strán.

(2) Druhy povolení, podmienky a spôsoby ich využitia budú určené vo Vykonávacom protokole k tejto dohode.

Článok 10 Prepravy vyžadujúce povolenie

(1) Preprava vozidlami, ktorých celková hmotnosť alebo rozmery spolu s nákladom alebo bez nákladu prekračujú normy povolené na území štátu jednej zmluvnej strany si vyžaduje osobitné povolenie vydané príslušným orgánom štátu tejto zmluvnej strany.

(2) Osobitné povolenie podľa odseku 1, môže vymedzovať cestu vozidla po určenej trase, alebo uložiť iné povinnosti alebo obmedzenia.

(3) Osobitné povolenie na prepravu nahrádza povolenie podľa odseku 1 článku 7 tejto dohody.

(4) Každá zmluvná strana si vyhradzuje právo žiadať osobitné povolenie na prepravu nebezpečných látok a škodlivých odpadov, vykonávanú dopravcom štátu druhej zmluvnej strany.

Článok 11 Dane a poplatky

(1) Preprava osôb a nákladov uvedených v tejto dohode podlieha zdaneniu a poplatkom podľa zákonov platných na území štátu druhej zmluvnej strany.

(2) Príslušné orgány zmluvných strán môžu požiadať o čiastočné alebo celkové oslobodenie od daní alebo poplatkov uvedených v odseku 1 tohto článku, s výnimkou preprav určených v odseku 1 článku 10.

Článok 12 Palivo

Palivo, ktoré sa nachádza vo výrobcov pevne zabudovaných nádržiach vo vozidlách, je oslobodené od cla a iných poplatkov.

Článok 13 Kontrola

Povolenia a iné doklady, ktoré sa vyžadujú na základe ustanovení tejto dohody, ako aj vnútroštátneho právneho poriadku štátov zmluvných strán, musia byť vo vozidlách a musia sa predložiť kedykoľvek na žiadosť kontrolných orgánov.

Článok 14 Vnútroštátny právny poriadok

(1) Dopravcovia štátu jednej zmluvnej strany, ako aj posádky vozidiel, sú povinní počas ich pobytu na území štátu druhej zmluvnej strany rešpektovať právne predpisy platné na tomto území, ktoré sa týkajú predovšetkým prepravy a cestnej dopravy.

(2) Otázky, ktoré nie sú upravené touto dohodou alebo inými medzinárodnými dohodami, ktorými sú zmluvné strany viazané, sa budú riešiť v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom štátov zmluvných strán.

Článok 15 Porušenie dohody

(1) V prípade porušenia ustanovení tejto dohody dopravcom štátu jednej zmluvnej strany na území štátu druhej zmluvnej strany, príslušné orgány štátu tejto druhej zmluvnej strany budú o tom informovať príslušné orgány štátu zmluvnej strany, na území ktorého je vozidlo evidované.

(2) Príslušné orgány štátu zmluvnej strany, na území ktorého došlo k porušeniu dohody, môžu požiadať príslušné orgány štátu druhej zmluvnej strany, aby

a) dal výstrahu dopravcovi, ktorý sa dopustil priestupku,

b) dočasne, čiastočne alebo úplne pozastavil práva dopravcu na vykonávanie preprav na území štátu zmluvnej strany, kde došlo k porušeniu.

(3) Orgán, ktorý prijal vyššie uvedené opatrenia bude o tom informovať príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany.

(4) Ustanovenia tohto článku nevylučujú sankcie stanovené vnútroštátnym právnym poriadkom štátu, na území ktorého došlo k porušeniu.

Článok 16
Vykonávanie dohody

(1) Na zabezpečenie riadneho vykonávania ustanovení tejto dohody, zmluvné strany vytvoria Zmiešanú komisiu (ďalej len "Komisia").

(2) Komisia sa bude stretávať na podnet jednej zo zmluvných strán.

(3) Komisia je oprávnená pripraviť a meniť Vykonávací protokol k tejto dohode.

Článok 17
Nadobudnutie platnosti dohody

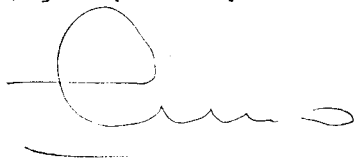
(1) Táto dohoda podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom štátov zmluvných strán a nadobudne platnosť dňom výmeny diplomatických nót o tomto vnútroštátnom schválení.

(2) Táto dohoda sa uzatvára na obdobie piatich rokov a jej platnosť bude automaticky predlžovaná vždy o ďalší rok, ak ju žiadna zo zmluvných strán písomne nevypovie najneskôr tri mesiace pred uplynutím jej platnosti.

(3) Dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody stráca vo vzťahu medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou platnosť Dohoda medzi vládou Poľskej ľudovej republiky a vládou Československej socialistickej republiky o medzinárodnej cestnej doprave, podpísaná 8. decembra 1970 v Prahe.

Dané v *Štatom Slovensci* dňa *16. apríla 1993* v dvoch vyhotoveniach, každé v poľskom a slovenskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu
Poľskej republiky

Za vládu
Slovenskej republiky

